

listinách není nic známo, nemůže ho zbaviti práva, domáhati se jejich předložení. Dovolatel také dostatečně označil listiny, pokud mu to vůbec bylo možno. Že jde jen o listiny průvodní a že jsou výlučným majetkem žalovaného, nerozhoduje, neboť zákon v tom směru nerozeznává.

Čís. 13287.

Zasílateli přísluší zákonné zástavní právo jen pro pohledávky, týkající se zboží, na něž se zástavní právo uplatňuje. Zástavní právo pro pohledávky z běžného účtu zasílateli nepřísluší.

Zákonným zástavním právem jest zajištěn i nárok zasílatelův na náhradu skladného, je-li podkladem zasílatelova závazku k uskladnění zboží smlouva zasílatelská, nikoliv samostatná smlouva schovací.

(Rozh. ze dne 15. února 1934, Rv I 1289/32.)

Jan H., zástupce a skladník žalující firmy, uskladnil u žalovaného zasílatele zboží. Proti žalobě o vydání zboží namítl žalovaný zákonné zástavní právo k uloženému zboží pro pohledávku, jež mu vznikla na dovozném, skladném a hotových přepravních výlohách proti Janu H-ovi. **O b a n i ž š í s o u d y** žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu k dalšímu jednání a k novému rozhodnutí.

D ů v o d y:

Po stránce právního posouzení (§ 503 č. 4 c. ř. s.) pochybily nižší soudy, přiznavše žalované jako zasílateli zákonné zástavní právo ke zboží, jehož vydání se žalující firma domáhá, pro pohledávku, již žalovaná Janu H-ovi podle účtu ze dne 31. srpna 1931 vyúčtovala, nezjistivše, zda a pokud se jednotlivé položky týkají právě zboží, jež má býti vydáno, neboť podle čl. 382 obch. zák. přísluší zasílateli zákonné zástavní právo jen pro pohledávky, týkající se zboží, na něž se zástavní právo uplatňuje; právo zástavní pro pohledávky z běžného účtu, jež zákon přiznává komisionáři (čl. 374 obch. zák.), zasílatel nemá.

K vývodům žalobkyně, že prý pohledávka ze skladného nepoživá zákonného práva zástavního spediterova, se podotýká, že zákonným zástavním právem podle čl. 382 obch. zák. jest zajištěn i nárok zasílatelův na náhradu skladného, je-li podkladem závazku zasílatelova k uskladnění zboží, jako v souzeném případě, smlouva zasílatelská a nikoliv samostatná smlouva schovací (viz rozhodnutí čis. 1540 sb. n. s., Staub, Kommentar zum (deutschen) Handelsgesetz, vydání 1933, pozn. 7 k § 407). Stačila by proto k odepření vydání zboží i jen pohledávka na náhradu skladného.